

Logeblad 106:an

Nr 2 oktober 2018

I HUVUDET PÅ EN ÖVERMÄSTARE, DEL2

Nu är min period som övermästare för vår kära Loge snart över.

Två år har gått otroligt fort och jag kommer både sakna ”övermästarjobbet” och inte sakna det.

Att få en chans att leda en Loge i arbetet och vara den ”främste” av bröder, vald av bröderna själva är en utmaning som de flesta borde prova på. Man får chansen att utveckla sina ledarskapstalanger, sina färdigheter som talare och sist men inte minst en väldigt fin möjlighet att lära känna alla bröder ordentligt.

Dessutom får man ju tillsammans med broder Klubbmästaren bestämma vad vi ska äta i klubben varje gång vi har möten och man får dessutom maten först av alla!!

Inte helt fel kan jag säga och jag kan erkänna redan nu att jag kommer att sakna just den delen av arbetet som Övermästare mest av allt.

Det är även mycket som sker ”bakom kulisserna” som man säger för att få arbetet i logen att flyta på. Mycket av det arbetet görs av samtliga valämbetsmän eller i förekommande fall av deras ersättare samt av de utnämna ämbetsmännen, men som Övermästare har man alltid det yttersta arbetet och ansvaret för att jobbet flyter på som det ska. Oftast går det som ”smort” men ibland har vi ganska olika uppfattning om vad som ska göras och hur och då kommer an på Övermästaren att sist och slutligen se till att vi i det så

kallade presidiet, har samsyn på hur vi ska göra för att föra logen framåt.

Förarbetet inför varje logemöte och inte minst inför varje gradgivning tar ganska mycket tid i anspråk inte minst om man ska göra ett bra jobb så det är både jobbigt, (om man har ett civilt jobb vid sidan av), och samtidigt väldigt roligt och givande.

Jag kommer att sakna allt det.

Det jag inte kommer att sakna är allt slit med att försöka få in nya medlemmar, återigen är det inget man som Övermästare ska lösa själv, men Övermästaren är trots allt ytterst ansvarig inför bröderna i Logen att säkra dess framtida överlevnad.

Jag hade hoppats på fler nya bröder under min tid som Övermästare, men tyvärr har det gått ganska trögt, vilket gör att jag inte alls är nöjd med utfallet av nyrekryteringen!

Vi får tillsammans ta nya tag under nästa valperiod och jag uppmanar nu alla bröder att verkligen gå igenom sina nätverk och se om ni inte har några intresserade spekulanter att bjuda in till informationsträffen den 12 februari nästa år.

Jag ser nu fram mot två minst lika givande år som Tjänstgörande ExÖvermästare!

Tack bröder, för allt ert stöd under de gångna två åren!

Lennart Jansson, inom kort f.d. Övermästare i Logen B106 Tre Kronor.

Logeblad 106:an

Nr 2 oktober 2018

NU ÄR DET JUL IGEN!

Bröder i Loge B-106 Tre Kronor;

I år infaller vår Julloge på själva Luciadagen dvs, den 13 december!

Högtidligt så det förslår!

Jag hoppas att så många bröder som möjligt tillsammans med nära och kära tar sig tid och besöker logen den 13:e

Som vanligt kommer vi att inleda med ett kortare Logemöte som sedan övergår i ett öppet möte där anhöriga är välkomna.

Vi inleder detta med ett högtidligt Lucia-tåg, där Stockholms Mottettkör står för skönsången.

Därefter kommer vi helt i enlighet med traditionen ta del av julevangeliet och

Viktor Rydbergs ”Tomten”, självklart kommer även Broder Per Waldheim med ackompanjemang på piano av Erik Uddunge framföra Adolphé Adams fantastiska ”O helga natt!”

Därefter beger vi oss ner till klubben under ledning av Broder Klubbmästaren Magnus Rude för att hänge oss åt julbordets fröjder!

Kostnaden för årets julbord uppgår till 445:- Riksdaler/person, exkl. dryck, dvs samma pris som föregående år!

**VARMT VÄLKOMNA
ALLESAMMANS!**

och inte minst;

GOD JUL OCH ETT RIKTIGT GOTT NYTT ÅR!

Lennart Jansson

Övermästare

----- o ----- o -----

Broder Undermästare Anders Nystrand har ett viktigt meddelande om

Jullogen:

Bröder!

[13 december](#) kommer vårt traditionella julbord att intagas i samband med Jullogen. Innan dess kommer som vanligt luciatåget sjunga för oss som brukligt. Vi beräknas sedan sitta till bords kl 20 och passa nu på

att bjuda vänner, släkt eller potentiella blivande bröder på denna begivenhet. Anmäl er till broder klubbmästare, Magnus Rude, km@b106.se, senast [3/12](#). Priset för julbordet är 445 kr exkl dryck och betalas på plats enligt rutin.

Logeblad 106:an

Nr 2 oktober 2018

Från broder Registrator

Det är viktigt att vårt register hålls uppdaterat. Glöm därför inte bort att meddela ändringar av bostadsadress, e-postadress och telefonnummer till registeransvarig på adressen rega@b106.se

För att logga in på medlemsregistret, Odd Fellows intranät eller vår egen hemsida krävs Användarnamn och Lö-

senord till var och en av dem. Har du glömt eller aldrig fått inloggningsuppgifterna kan du fråga efter dem genom ett mail till registrator.

Martin Hänström
Registrator

Program B106 för 2018

Mötena börjar kl 18.30

	Datum	Sal	Anm
Logemöte	25 oktober	Mellansalen	
Logemöte	8 november	Lilla salen	Veteranafton
Logemöte	22 november	Stora salen	Grad II
Logemöte	13 december	Mellansalen	Julloge
Logemöte	20 december	Lilla salen	
	2019		
Logemöte	10 januari	Lilla salen	
Logemöte	24 januari	Stora salen	Ämbetsmannainstallering

Logeblad 106:an

Nr 2 oktober 2018

Gradgivning III, 27 september

Vid logemötet den 27 september fick ett antal bröder från flera loger Tredje graden, Sanningens grad. Ur vår loge erhöll broder John Åbom och broder Christer Prinzell denna fina grad.

Christer Prinzell

Logeblad 106:an

Nr 2 oktober 2018

Ämbetsmän 2019 – 2020

Valda ämbetsmän		Valda ersättare
ÖM	Martin Kjell	- - -
UM	Magnus Grennvall	Peter Wallentin
PS	Gustav Grandin	Tomas Mårtensson
CM	Peter Hjelm	Fredrik Strandberg
K	Leif Borin	Staffan Teste
FS	John Åbom	Anders Björklund
SkM	Jan Åberg	<i>Vakant</i>
Utnämnda ämbetsmän, prel		Ersättare, prel
O	Per Waldheim	<i>Vakant</i>
BB	Per André	<i>Vakant</i>
KM	Magnus Rude	<i>Vakant (Mikael Lidén P.T.)</i>
YV	Lennart Mankowitz	- - -
IV	Martin Hänström	Torbjörn Lind
ÖMhm	Fredrik Östman	- - -
ÖMvm	Anders Nystrand	Karl Matz
LL	<i>Vakant</i>	<i>Vakant</i>
UMhm	Anders Bjurstedt	- - -
UMvm	Torsten Augrell	Gert Larsson
CMhm	Lars Hazén	- - -
CMvm	Jimmy Krig	Christer Prinzell
CMtm	Göran Lindgren	Hans Lambert

På nästa sida redovisas ledamöter i utskott nominerade vid första nomineringstillfället. Andra nomineringstillfället sker den 8 nov.

Logeblad 106:an

Nr 2 oktober 2018

UTSKOTT	LEDAMOT	ERSÄTTARE
Drätselnämnd	Martin Hänström (sammankallande) Torsten Augrell Fredrik Strandberg	Lennart Mankowitz Stefan Thorstensson
Biståndsutskott	Lennart Jansson TjgExÖM (sammankallande) Martin Hänström DN ordf Fredrik Östman	
Ekonomiutskott	Peter Wallentin Michael Axelsson Tomas Mårtensson	Ingemar Järpsten
Ceremoniutskott	Martin Kjell ÖM Peter Hjelm CM (sammankallande) Göran Lindgren Lars Hazén	Fredrik Strandberg
Instruktionsutskott	Lennart Jansson, TjExÖM, (sammankallande) Rolf Wikström Tjg Strepr Börje Thelin Peter Hjelm, CM Leif Borin, K	
TMU	Magnus Grennvall UM (sammankallande) Fredrik Östman Mikael Lidén Gert Larsson Leif Borin	
Klubbtskott	Magnus Rude KM (ordförande) Magnus Grennvall UM Lennart Jansson TjgExÖM Mikael Lidén KMers	
Lägervärdar	Anders Bjurstedt Michael Axelsson	
GFU-representant	Staffan Teste	Per André
Arkivarie	Peter Wallentin	Lars Bergeås
Registeransvarig	Martin Hänström	
Redaktör	Lars Bergeås	
Fotoansvarig	Vakant	
Webmaster	Rolf Wikström	
Revisorer	Matti Kekki (sammankallande) Torbjörn Lind Per André	
Nomineringsutskott	Lennart Jansson (ordförande) Martin Kjell Magnus Grennvall Anders Nystrand	Fredrik Östman

Logeblad 106:an

Nr 2 oktober 2018

Fördjupning om Sanningen, tredje graden

Logemötet efter gradgivningen till tredje logegraden innehöll en fördjupning om Sanning, Odd Fellows tredje framhållna begrepp. Här är en sammanfattning av fördjupningen och självupplevt möte med ”sanningstolkning”.

Begreppet Sanning kan tyckas enkelt när man ser ordet som så. Detta enkla ord har varit föremål för djupa tolkningar i hundratals texter alltifrån de äldre grekiska filosoferna tusentalet år före Kristi födelse till våra dagar. Och sista tolkningen har nog inte producerats än i våra dagar. Anledningen är att oftast finns ingen exakt fastställd sanning om ett skeende, utan sanningen finns oftast i betraktarens ögon och referensramar. Sanningen kan tolkas och framföras i helt olika riktningar beroende på vem som ska förmedla den. Det kan gå så långt att vittnen till samma händelse blir osams om vad som skedde. Därför, bör vi som Odd Fellows, vara noga med vad vi framför som sanning, och varken lägga till eller dra ifrån något. Den yttersta sanningen ska vi vårda och bevara i våra hjärtan.

Efter en nyligen genomförd lite annorlunda resa i österled, Serbien, kan jag konstatera att ”Sanningen”, tillrättalagd, mycket väl kan leda till de värsta konflikter och tragedier.

Under resan fick vi ett par föredrag av en serbisk nationalhistoriker, som gav bakgrund till 1990-talets balkankrig. Han gav den serbiska sidans ”Sanning” som visar att man inte har någon del i de grymheter som hände. På samma sätt har motståndarsidan sina ”Sanningar” som även de visar att man inte har någon del i det som skedde.

Här är inte plats att diskutera konfliktens ursprung, men med tillrättalagda sanningar kan man komma hur långt som helst. Speciellt, tydligen, inom politik. Därför är det så oerhört viktigt att vi håller oss till ”den rena och oförfalskade sanningen”, och håller oss kritiska till vad som lanseras som ”Sanning”.

Peter Hjelm, CM

Föredrag om Gustaf Mannerheim

Torsten Augrell

Varför är Gustaf Mannerheim aktuell just nu? ([Gustaf Mannerheim levde mellan 1867-1951 han blev alltså 87år](#)).

Jo därför att han är den mest framstående finländaren genom tiderna– i alla fall om man får tro den omröstning som ordnades av YLE (Finlands TV) år 2004 och där han kom långt före alla andra kandidater men han är samtidigt omstridd. Han har bl. a. kallats folkets räddare men också dess slaktare. Han har kal-

lats kvinnotjusare och i år skulle han ha fyllt 150 år och det Finland, med vars öden han är så nära sammankopplad med, firade 2017 hundra år som självständig nation.

Snabbkurs i finsk historia

Sverige och Finland hängde ihop i 700 år men Sverige förlorade som bekant kriget mot Ryssland 1808-1809 och Finland blev ett ryskt storfurstendöme. Den siste kungen av konungariket Sverige-Finland var Gustav IV

Logeblad 106:an

Nr 2 oktober 2018

Adolf som avsattes 1809. Vi kommer väl alla ihåg Runbergs ”Fänrik Ståls sägner” och förlusten av Sveaborg och Sveriges mest kände landsförrädare amiralen Cronstedt. Läget är tack och lov något lugnare nu för tiden.

Nu några ord om släkten Mannerheim. Svenskt biografiskt lexikon har en lång artikel om släkten Mannerheim som alltså härstammar från Henrik Marhein (1618–67), som sannolikt kom från Holland, hans bevarade brev är skrivna på holländska. Senast 1645 verkar han ha blivit köpman i Gävle, där han 1651 fick burskap efter att året förut ha gift sig med en halvsyster till borgmästaren där. En medlem av släkten, Carl Eric Mannerheim 1759–1837 blev 1787 premiärmajor vid Åbo läns infanteriregemente och var 1788 en av medlemmarna av Anjalaförbundet. Han dömdes 1790 till arkebusering men det blev nya tider (Gustav III mördades) och han benådades och tog 1796 avsked och gifte sig med en dotter till landshövdingen Ernst Gustaf von Willebrand i Åbo och Björneborgs län och bodde därefter på det 1795 inköpta godset Villnäs, där Gustaf Mannerheim alltså föddes.

Gustafs föräldrar var greve Carl Robert och grevinnan Hedvig Charlotta. Som den tredje sonen fick han titeln friherre (grevetiteln ärvs genom primogenitur, övriga släktmedlemmar tillhör den friherrliga ätten). (Som en kuriositet kan nämnas att bland Mannerheims förfäder finns Erik Ångerman Sursill född i Teg i slutet av 1400-talet). Sursill levererade proviant till Gustav Wasas knektar, men det är en annan historia.)

Carl Robert lämnade familjen 1880 med sin älskarinna och flydde till Paris. Modern dog nedbruten året därpå när Mannerheim var 14 år. Huvudorsaken till att fadern lämnat landet var urusel ekonomi och de stora spelskulder han ådragit sig. Mannerheim var nu i praktiken föräldralös och han placerades tillsammans med syskonen ut bland släktingar för omvårdnad. Gustafs uppfostran lyckligtvis togs om

hand av en morbror, Albert von Julin. Mannerheim hade stora bekymmer med sin skolgång och fick vid upprepade tillfällen olika former av disciplinstraff, idag hade han säkert fått många ”bokstäver” på sig. Morbrodern, som ville få ordning och reda på den unge Mannerheim, skickade honom därför som 15-åring till Fredrikshamn för att studera på finländska kadettkårens skola, men där blev han relegerad på grund av insubordination. Till slut blev han mogen och tog sig samman. Efter att ha studerat ryska och tagit studenten kom Mannerheim som 20-åring med morbroderns inflytande och hjälp in på Nikolajevska kavalleriskolan i Sankt Petersburg 1887.^[1] Han blev kornett 1889.

Ryska tiden

Mannerheim förflyttades efter ett års tjänstgöring i Polen till Chevaliergardet i Petersburg, där han kom att knyta viktiga kontakter vid hovet, t.ex. med änkekejsarinnan Dagmar, Nikolaj II:s mamma som kom var dotter till kungen av Danmark och med tsaren själv Nikolaus II, som kunde tala danska.

År 1897 fick Mannerheim tjänst vid hovstallen men återgick 1903 som gardesryttmästare till den militära karriären, deltog i rysk-japanska kriget och blev 1905 överste. Efter kriget vistades han en tid i Finland och representerade sin ätt vid den sista ståndslandtdagen. Mannerheim kommenderades att företa en lång rekognosceringsritt i gränstrakterna mellan Ryssland och Kina 1906–08, som beskrevs i en hemlig rapport och en etnografisk resebeskrivning; 1940 utgavs Mannerheims resedagbok i engelsk översättning: *Across Asia from West to East in 1906–08*, som senare utkommit på flera språk.

År 1909 utnämndes Mannerheim till chef för ett ulanregemente i Polen, där han avancerade till generalmajor 1911 och vistades till världskrigets utbrott. Under kriget kommenderades

Logeblad 106:an

Nr 2 oktober 2018

han olika förband, i slutskedet som **general-löjtnant** en separat armékår. Mannerheim överfördes till reserven i september 1917 och tog efter oktoberrevolutionen avsked och lyckades med ganska stora problem och svårigheter ta sig tillbaka till Finland.

Finska tiden

Väl i Finland kallades han snart till medlem av militärkommittén som hade bildats för att få till stånd en finländsk militärmakt. I januari 1918 blev läget alltmer kritiskt och de röda garderna samarbetade öppet med de ryska trupperna. Mannerheim föreslog för kommittén att han snarast skulle resa upp till Vasa som han bedömde som den mest lämpliga utgångspunkten för att skapa en armé för den lagliga regeringen, det vill säga senaten. Den 13 januari 1918 hade Mannerheim valts till ordförande för militärkommittén. Valet godkändes av senaten som även utsåg Mannerheim till den blivande arméns överbefälhavare och gav honom fullmakter att återställa ordningen i Finland.

Mannerheim berättar att han hade bokat biljetter till nattåget till Vasa, då han plötsligt kom på att han inte hade några pengar för sitt nya stora Uppdrag, så han ringde upp en gammal skolkamrat som satt i styrelsen för Privatbanken. På stående fot beslöt banken att låna ut 15 miljoner mark, som Mannerheim kunde hämta ut på bankens kontor i Vasa "Segrar ni, så riskerar vi ingenting, men blir ni slagna, så blir det ändå ingenting kvar av våra miljoner.

Inför resan hade han försett sig med falska ID-handlingar. Det var nog tur, för på Tammerfors station ryckte ryska soldater upp kupédörrarna för att kontrollera alla resande. Där och då höll historien höll på att få en helt annan gång och Finland låg illa till när det visade sig att den yrvakne Mannerheim talade ryska

och soldaterna blev misstänksamma: "Inte är du någon handelsresande, inte?" väste en av dem. Men de var så berusade att de hade svårt att behålla uppmärksamheten. Snabbtänkt som alltid gjorde Mannerheim tecken till konduktören som blåste i sin pipa, och soldaterna kastade sig av tåget. Men det var på "snudd"! Till slut kom han i alla fall fram till Vasa och fick kontakt med skyddskåreerna i mellersta Österbotten.

Armén skulle skapas i första hand med skyddskåreerna som grund. Här kom bl.a. de s.k. jägarna in i bilden. Så här berättades år 1955 i "Fanbäraren": I februari 1915 påbörjades i Lockstedtläget i Tyskland under första världskriget en militärutbildning av unga fosterländska aktivister från Finland. På jägarrörelsens födelsedag, fyra år senare, landsteg vältrimmade jägare i Vasa hamn för att bilda befälsstommen i frihetskrigets bondearmé. Här väntade dem en krävande uppgift men de voro ej sena att visa ungdomlig hänförelse i kampen för landets frihet"

Den 27 januari 1918 gav Mannerheim order att övermanna och avväpna de ryska garnisonerna i Vasa Lappo och Seinäjoki. Samma dag tände rödgardisterna i Helsingfors, i tornet till Folkets hus, en röd lykta som tecken på att revolutionen mot den borgerliga regeringen hade börjat. Båda åtgärderna gjordes ovetande om den andra. De ryska soldaterna ställde sig nästan alla på de rödas sida och så kom kriget att bli både ett brödrakrig och ett krig för att nå självständighet från ryskt inflytande. Mannerheim förde det blodiga kriget till ett segerrikt slut med segern i Tammerfors som befäste och säkrade Finlands självständighet. I krigets slutskede befordrades Mannerheim till general av kavalleriet.

Mot Mannerheims vilja begärde senaten tysk hjälp i kriget och den kom. När kriget hade avslutats i Finland med segerparad i Helsing-

Logeblad 106:an

Nr 2 oktober 2018

fors den 16 maj avtackades Mannerheim. Senaten hade under tiden gått in för att landets armé skulle organiseras enligt tyskt vis som då ansågs vara världens mest effektiva militära organisationsmönster. Även den finländske överbefälhavaren skulle ställas under tyskt befäl.

Det kunde Mannerheim inte acceptera utan avgick från posten som överbefälhavare och reste som privatman till Stockholm. I Stockholm tog han kontakt med Frankrikes och Storbritanniens ambassadörer för att informera om situationen i Finland och förmå deras länder att erkänna Finlands självständighet.

Under tiden valdes Pehr Edvin Svinhufvud till Finlands riksföreståndare i enlighet med Gustav III:s regeringsform, stiftad 1772.

Riksföreståndaren Svinhufvud gav i september 1918 Mannerheim uppdrag att resa till Frankrike och Storbritannien för att utverka bistånd för den ansträngda livsmedelsförsörjningen och med sina goda kontakter kunde han utverka livsmedelsbistånd och dessutom formellt erkännande från Storbritannien av Finlands självständighet. Mannerheim hade ett vittförgrenat kontaktnät i England och Frankrike och kunde i stort sett förverkliga sitt uppdrag.

Vid Tysklands sammanbrott i världskriget stod det klart att den finländska tyskvänliga politiken måste ändras och ett ombyte av politiska ledare måste ske för att landets politik skulle betraktas trovärdig av segrarmakterna. Mannerheim sågs som den enda möjliga personen som kunde lotsa Finland vidare och utsågs av lantdagen till ny riksföreståndare efter Svinhufvud, som lämnade posten. Mannerheim

ville militärt anfälla Petersburg för att störta kommunistregeringen där. Han menade att det skulle gynna Finlands framtida intressen, men han gjorde en felbedömning av de politiska stämningarna i Helsingfors och fick inte tillräckligt stöd för en operation mot Petrograd som staden nu hette och i presidentvalet i juli 1919, det första enligt den nya republikanska författningen, förlorade han klart mot K.J. Ståhlberg.

Det följande decenniet var Mannerheim privatperson, även om han fortsatte att vara föremål för politiska spekulationer. När P.E. Svinhufvud valts till president 1933 befordrades Mannerheim till fältmarskalk. Han reste mycket och verkade bl.a. i ledningen för Finlands Röda kors och General Mannerheims barnskyddsförbund - När Per Edvin Svinhufvud valts till president 1931 utsågs Mannerheim till försvarsrådets ordförande. Mannerheim arbetade för en höjning av försvarsberedskapen, en nordisk orientering och en realistisk inställning till Sovjetunionen. Vid förhandlingarna hösten 1939 ville han tillmötesgå de sovjetiska kraven. När regeringen valde en annan linje, som ledde till krig 30 november 1939, axlade Mannerheim överbefälet för krigsmakten, som han under vinterkriget ledde i ett framgångsrikt försvar. Mannerheim tvivlade på att det bistånd västmakterna erbjöd i februari 1940 kunde nå fram och förordade alltså fred.

Under tiden mellan vinterkriget och fortsättningskriget kvarstod Mannerheim som överbefälhavare. Han företrädde en försiktig utrikespolitisk linje, men sedan planerna på ett förbund med Sverige övergetts på grund av tyskt och sovjetiskt motstånd ansåg Mannerheim att Finland måste acceptera tyskt stöd. Under fortsättningskriget var Mannerheim angelägen om att bevara så stor handlingsfrihet som möjligt för Finland, och han ville inte

Logeblad 106:an

Nr 2 oktober 2018

företa avgörande offensiver mot t.ex. Lenin-grad och Murmanskbanan.

Gustaf Mannerheim.

När Mannerheim 1942 fyllde 75 år utnämndes han till marskalk av Finland. Den 4 augusti 1944 valdes han av riksdagen till president, varefter han bröt banden med Tyskland.

Mannerheims auktoritet var avgörande för bytet av sida i världskriget, vapenstilleståndet med Sovjetunionen och krigshandlingarna mot tyskarna i Lappland och för politiken under de första åren efter kriget, bl.a. i relation till de allierades kontrollkommission under Zhdanov. Mannerheim utnämnde Paasikivi till statsminister och denne kom att spela en allt större roll då Mannerheim insjuknade och slutligen

avgick 1946. De sista åren vistades Mannerheim huvudsakligen i Schweiz.

Sammanfattning

Från att ha varit relativt okänd och efter 1918 starkt omstridd uppnådde Mannerheim en unik position som överbefälhavare i tre krig, statsöverhuvud vid två tillfällen och som en aktad, tidvis nationell symbol, som 1960 hyllades med en ryttarstaty och en gata i Helsingfors centrum.

Nu Några anekdoter om Mannerheim, sådana finns det många av.

Mannerheim följde den ryska seden med en snaps till lunch och två till middagen, Den egna favoritblandningen bestod av en liter Rajamäki brännvin, en centiliter gin samt två centiliter söt fransk vermouth, helst Noilly Prat. Han krävde att snapsen skulle serveras på ryskt maner så att den nådde ända upp till kanten, och ytspänningen bildade ett rundat krön. Att sedan svepa den utan att spilla var ett krav som han ställde på sina vänner och officerare. Den som spillde brukade få försmädliga frågor om köttet behövde kryddas eller såsen spädas.

Den som ville bjuda hem general Mannerheim visste att man måste sätta sig till bords precis klockan 19:30. Det innebar i praktiken att alla andra gäster ombads att komma litet tidigare, precis som idag sker med Finlands president eller det svenska kungaparet. Överallt där han visade sig uppstod folksamlingar och hördes hurrarop som inför en kunglig person. Hans karisma trollband dem som mötte honom.

Bland de närmaste fanns hans uppsluppne generalkvartermästare från kriget, Hannes Ignatius, samt industrimannen Rudolf Walden, också från kriget, general och flerfaldig försvarsminister Förutom dessa två, några gamla

Logeblad 106:an

Nr 2 oktober 2018

barndomsvänner eller skolkamrater som Ernst Linder och familjen, och, adjutanten majoren Ragnar Grönvall, var det få som fick tilltala honom med 'du'. Men duandet fick inte ske i tjänsten eller i tredje persons närvaro.

Det faktum att han ensam fritt och otvunget rörde sig på gator och torg i Sankt Michel, där högkvarteret låg under fortsättningskriget, gjorde honom mycket populär i den lilla staden. "Ootko se sie ite?" (är de' du själv?) frågade torggummorna i Sankt Michel när de fick

se marskalken komma gående mitt bland allt folket. Jo, det fick han ju medge.

Jag har naturligtvis funderat en del på vad som hade hänt om Gustaf Mannerheim inte hade funnits. Då hade väl Finland idag varit en före detta sovjetrepublik som ganska nyss blivit självständig, men kan jämföra med de baltiska staterna och Sverige skulle under en stor del av 1900-talet ha haft en landgräns mot Sovjetunionen, med allt det hade inneburit.

----- o ----- o -----
Bröderna hade en trevlig och god ölkväll! Här kommer lite visuell dokumentation.

ÖM samlar sig för att hälla upp. Foto Janis Kindal

Koncentration, håll tungan rätt i mun!
Foto Janis Kindal

Logeblad 106:an

Nr 2 oktober 2018

Skål Bröder! Foto Anders Nystrand

Bl a detta frossade och njöt bröderna av under aftonen. Foto Peter Hjelm

Mycket trevlig bild! Logens bröder hälsar till de bröder som inte kunde vara med denna härliga ölkväll. Tack Bröder! Foto Peter Hjelm

Lars Bergeås, Redaktör

Litet tillägg: Ölkvällen avnjöts torsdag den 25 oktober.